

אַחֲד וְתָרֵאָה הִבְשָׁה. בֵּין שֶׁרָאוּ הַמִּים יְבָשָׁה, הִיוּ עֹזְלִים וְנַגְבָּהִים לְכַסּוֹתָה כְּבָרָא שׂוֹנָה, עַד שְׁגַעַר בָּהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְנוֹסֶן, שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קד) מִן גַּעֲרַתְךָ נְנוּסָן.

וְאַף עַל פִּי שְׁהִיוּ נְסִים, לֹא הִיוּ מְשֻׁתְּפִכִּים. מָה הַתְּעַטָּם? מִפְנֵי שְׁהִי מִכְסִים עֲלֵיה בַּתְּחִילָה, וְעַכְשֵׁיו נְסִים מִפְנֵיה. מָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? נִטְלָה כִּמֵּן אָרוֹר שֶׁל חֶרֶשׁ, וְחַקָּק בּוּ שְׁמוֹ שֶׁל שְׁבָעִים וָשְׁנִים שְׁמוֹת וְהַשְּׁלִיךְ לְתוֹךְ הַמִּים, וְעַמְדוּ מִיד וּנְשֻׁתְּפָכִיכְוּ.

וּבָאַזְהָה מָקוֹם עַמְדוֹ? בָּצָיָן, שְׁכַתּוֹב (שם) מִצְיָן מִכְלֵל יִפְיָה, זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּכְשָׁה-אָרֶץ מִתְמֻוטָּתָה, אִינָה מִתְמֻוטָּת אֶלָּא מִמְקוֹם זֶה, שְׁהִיא מָקוֹם הַעוֹלָם. רַبִּי פָּרָת אָוֹרֶר, הַגְּשַׁבָּע בָּאַמֶּת בְּשָׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אָרוֹר זֶה שְׁחַתּוֹם בּוּ שְׁמוֹ, מִסְתַּלְקָה לְמַעַלָּה בְּחִדּוֹה, וּמִתְקִיִּים בּוּ, וְהַעוֹלָם מִתְקִיִּים. וְהַגְּשַׁבָּע לְשָׁקָר, אָתוֹ אָרוֹר עַולָּה וּמִסְתַּלְקָה, וּרְזֹאת אָתוֹ אָרוֹר עַולָּה וּמִסְתַּלְקָה, וּרְזֹאת שְׁהָוָא שְׁרוֹא, וְאֶזְהָר הַעוֹלָם מִתְמֻוטָּת, וּרְזֹאת לְחוֹזֵר לְתוֹהָה וּבוֹהוּ. שָׁאַיִן מִתְמֻוטָּת, וּרְזֹאת לְחוֹזֵר לְתוֹהָה וּבוֹהוּ. שָׁאַיִן הַעוֹלָם מִתְקִיִּים, אֶלָּא עַל שְׁמוֹ הַחַתּוֹם בָּאַמֶּת. וְעַל זֶה כְּתוּב (שםות כ) לֹא תְשָׁא אֶת שְׁם ה' ח' אַלְהִיךְ לְשְׁרוֹא.

רַבִּי חִזְקִיָּה אָוֹרֶר, מָקוֹם כָּל הַעוֹלָם בָּלוּ, הִיא הַעוֹלָם בָּלוּ הִיא נַקְדָּה אַחַת, אֲשֶׁר עַלְיהָ עַמְּדָר הַפְּלָל. וְהַפְּבּוֹד אִינּוּ בָּרוּךְ אֶלָּא מִמְקוֹמוֹ. דְּכַתִּיב, (יחזקאל יב) בָּרוּךְ כְּבָוד ה' מִמְקוֹמוֹ.

מָה זֶה וְעַמְוִידָה יַחֲפְלִצָּוּן? רַבִּי פְּרַחִיא אָוֹרֶר, אַלְוִי עַמְוִידִים סִמְכִין יִסְׂדָּא, וְקִיּוּמָא דְּעַלְמָא עַלְיִיהָ. וּכְמָה אִינּוּ. שְׁבָעָה. דְּכַתִּיב, (משלי ט א) חָצֵבָה עַמְוִידָה שְׁבָעָה. יִסְׂדָּד דְּאִינּוּ סִמְכִין, צָדִיק אֶחָד. דְּכַתִּיב, (שם י כה) וְצָדִיק יִסְׂדָּד

הַיְבָשָׁה. בֵּין שֶׁרָאוּ הַמִּים הַיְבָשָׁה, הִיוּ עֹזְלִים וְנַגְבָּהִים לְכַסּוֹתָה כְּבָרָא שׂוֹנָה, עַד שְׁגַעַר בָּהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְנוֹסֶן, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים קד ז) מִן גַּעֲרַתְךָ יִנוּסָן.

וְאַף עַל פִּי שְׁהִיוּ נְסִין, לֹא הִיוּ מְשֻׁתְּפִכִּים. מַאי טַעַמָּא. מִפְנֵי שְׁהִיוּ מִכְסִין עַלְיָה בַּתְּחִילָה, וְעַכְשֵׁיו נְסִין מִפְנֵיהָ. מָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. נִטְלָה כִּמֵּן אָרוֹר שֶׁל חֶרֶשׁ, וְחַקָּק בּוּ שְׁמוֹ שֶׁל עַבְעַב שְׁמוֹת, וְהַשְּׁלִיךְ לְתוֹךְ הַמִּים, וְעַמְדוּ מִיד, וּנְשֻׁתְּפָכָכוּ.

וּבָאַזְהָה מָקוֹם עַמְדוֹ. בָּצָיָן. דְּכַתִּיב, (שם נ ב) מִצְיָן מִכְלֵל יוֹפִי, זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּכְשָׁה-אָרֶץ מִתְמֻוטָּת, אִינָה מִתְמֻוטָּת אֶלָּא מִמְקוֹם זֶה, שַׁהוּא מָקוֹם הַעוֹלָם.

רַבִּי פָּרָת אָוֹרֶר, הַגְּשַׁבָּע בָּאַמֶּת בְּשָׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אָרוֹר זֶה שְׁחַתּוֹם בּוּ שְׁמוֹ, מִסְתַּלְקָה לְמַעַלָּה בְּחִדּוֹה, וּמִתְקִיִּים בּוּ, וְהַעוֹלָם מִתְקִיִּים. וְהַגְּשַׁבָּע לְשָׁקָר, אָתוֹ אָרוֹר עַולָּה וּמִסְתַּלְקָה, וּרְזֹאת שְׁהָוָא שְׁרוֹא, וְאֶזְהָר הַעוֹלָם מִתְמֻוטָּת, וּרְזֹאת לְחוֹזֵר לְתוֹהָה וּבוֹהוּ. שָׁאַיִן מִתְמֻוטָּת, וּרְזֹאת לְחוֹזֵר לְתוֹהָה וּבוֹהוּ. שָׁאַיִן הַעוֹלָם מִתְקִיִּים, אֶלָּא עַל שְׁמוֹ הַחַתּוֹם בָּאַמֶּת. וְעַל דָּא בְּתִיב, (שםות כ ז) לֹא תְשָׁא אֶת שְׁמֵה ה' אַלְהִיךְ לְשְׁרוֹא.

רַבִּי חִזְקִיָּה אָוֹרֶר, מָקוֹם כָּל הַעוֹלָם בָּלוּ, הִיא נַקְדָּה אַחַת, אֲשֶׁר עַלְיָה עוֹמֵד הַפְּלָל. וְהַפְּבּוֹד אִינּוּ בָּרוּךְ אֶלָּא מִמְקוֹמוֹ. דְּכַתִּיב, (יחזקאל יב) בָּרוּךְ כְּבָוד ה' מִמְקוֹמוֹ.

מַאי וְעַמְוִידָה יַחֲפְלִצָּוּן. רַבִּי פְּרַחִיא אָוֹרֶר, אַלְוִי עַמְוִידִים סִמְכִין יִסְׂדָּא, וְקִיּוּמָא דְּעַלְמָא עַלְיִיהָ. וּכְמָה אִינּוּ. שְׁבָעָה. דְּכַתִּיב, (משלי ט א) חָצֵבָה עַמְוִידָה שְׁבָעָה. יִסְׂדָּד דְּאִינּוּ סִמְכִין, צָדִיק אֶחָד. דְּכַתִּיב, (שם י כה) וְצָדִיק יִסְׂדָּד

התוֹמְכִים צָדִיק אֶחָד, שַׁפְתּוֹב (שם ו' וצדיק יסוד עולם. עמוד לא כתיב, אלא יסוד, היסוד שפהל עומדים עליו).

בניג' זה שבעה רקייעים הם, ושבעה כוכבים רצים וחוזרים הם. שבע ארץות. שבעה תהומות. וככלם תליינים שבעה תהומות. ובאמת הוהו, שנאמר הובנה במאמר הוהו, שנאמר הובנה בשמיים מעלותו. הם שבע טפירות, מעלוות גדולות, עמודים חוקיים בשמו הגדל, וככלם תליינים במאמר אחד, והם שמים העליונים.

ושבע ארצות קדשות שמזודנים עליהם, ואין בהם פרוד, שנאמר וכי ערב ויהי בקר יום אחד. יום שני. יום שלישי. יום רביעי. יום חמישי. יום הששי. עד يوم השבעה. (שמות כ) כי ששת ימים עשה.

ובניג'ם שבעה עמודים חוקיים, ובניג'ם שבעה תליינים בשמיים. והם שניים שהם תליינים בשמיים. והם שניים עשר שבטים, שהם תליינים במדת יעקב הנגיד שמיים, שנאמר (מלכים א-ח) ואתה תשמע השמיים מכוון שבתקה, ובכתוב (דברים ו) שמע ישראל וגוי.

רבי רוחמא אמר, השבעה עליונים הם שמו של הקדוש ברוך הוא. ואגדתו, מה זה אגדתו? הם שבע מעלוות למטה מהם, שעומדים על הארץ, זו הארץ הפחתונה. יסדה - זו הארץ העליונה הפחתונה. יסדה - וזה הארץ תליה בבחמה. ומה הויא? פבל, שנאמר (ירמיה יב) מכין פבל בבחמתו.

נקורא למי הים (עמוס ט), ים אחד, והם שבעה. רבי פרוספרא אמר, בועלם הוא. אמר רבי רוחמא, ימים בחוב, אמר רבי רוחמא, ימים בחוב, שפטוב ולמקרה הימים קרא ימים.

עוֹלָם. עמוד לא כתיב, אלא יסוד, יסוד דכוֹלָא קֵינִין עלייה.

בניג' זה, שבעה רקייעין הן. ושבעה כוכבים רצין וחוזרין הן. שבעה ארץות. ימים. שבעה תהומות. וככלם תלויים במאמר הוהו. שנאמר, (עמוס ט) הבונה בשמיים מעלותו. הם שבעה ספירות, מעלוות גדולות, עמודים חוקיים בשמו הגדל, וככלם תלויים במאמר אחד, והם שמים העליונים.

ושבע ארצות קדשות, שמזודנו גין עמלהן. ולא אית בהון פירוקא. שנאמר, (בראשית א ח) וכי ערב ויהי בקר יום אחד. יום שני, יום שלישי. יום רביעי. יום חמישי. יום הששי. עד יום השבעה. (שמות כ יא) כי ששת ימים עשה.

ה'.

ובניג'ם שבעה עמודים חוקיים, שהם תלויים בשמיים. ואני שני עשר שבטים, דאיינוין (דף צג ע"ב) תליין במדת יעקב, הנגיד שמיים. שנאמר, (מ"א ח לט) ואתה תשמע השמיים מכוון שבתקה, ובכתוב (דברים ו) שמע ישראל וגוי. רבי רוחמא אמר, השבעה עליונים, הם שמו של הקדוש ברוך הוא. ואגדתו, Mai אגדתו. הם שבע מעלוות למטה מהם, שעומדים על הארץ, זו הארץ הפחתונה. יסדה, זו הארץ העליונה הפחתונה, והיא תליה בבחמה. ומאי איהו, פבל. שנאמר, (ירמיה יב) מכין פבל בבחמתו.

נקורא למי הים, (עמוס ט י) ים אחד, והן שבעה. רבי פרוספרא אמר, הלא ים אחד בעולם הוא. אמר רבי רוחמא, ימים בחוב. דכתיב, (בראשית א י) ולמקרה הימים קרא ימים. ובוילן נכסין לים הגדל, והם שבעה, וככלם

ובכם נכנסים לים הגדול, והם שבעה, וכולם נכניםים בו, זה למטה מזה, עד התהום, עד שתמצא ים הגדול שבעה זה על זה, וכולם תלויים במאמר אחד.

אמר רב שמלאי, אם כי העוזם מתחמוט? בשעה שהקדוש ברוך הוא מביט ורואה בו, שנאמר (תהלים יד) ה' משימים השקיף על בני אדם וגוו.

רבי נהוראי ורבי יצחק קמו באור, בשחריר היום, לבלכת בדרכך. בטרם שיצאו, הרים עיינו רבי נהוראי, ראה שכוכבי הבקר מרותמים. אמר לו רבי יצחק: תראה אותם הפוכבים שמרותמים ביראת אדונם, בעת מגיע ומנם לזרע.

משום שאותם בני אללים עומדים עליהם. וכמשמעותם שאר האבות שמשבחים בלילה, אותם בני אללים תוקעים בtruעה, ומחנכים כל המהנות שששולטים בלילה למקוםם. ואנו אומם הפוכבים שששולטים ביום, בבקר, מרותמים ויראים ומעלים שירה. ובעת מגיע ומגע לשבח את רבונם. בזמנ תהה ששותעים אותה התרועה, שכחוב (איוב לה) ברן יחר כוכבי בקר ויריעו כל בני אללים.

הקדימו והלכו, והיה מאיר היום. כשהיא המשמש והתגללה לעולם, אמר לו רבי יצחק לרבי נהוראי: תמהני בשסתפלתי בשמש. שפשיא, יצחק אדם, ואחר כן חזר לבן. למה?

ונדי נפרתי בדבר שאמר רבי יוסף בן שלום אמר רבי יצחק בן יהודא: כשיוצא השמש, יוציא בתקר, גבר פקף, ובוקע שלש עשרה משקופים של מלוני רקייע. ואין כלל אותם כוכבי השמים והמצלות שנקרא גבור, פרט

נכנים בו, זה למיטה מזה, עד התהום, עד שתמצא ים הגדול שבעה זה על זה, וכולם תלויים במאמר אחד.

אמר רבי שמלאי, אם כי העוזם מתחמוט? בשעה שהקדוש ברוך הוא מביט ורואה בו. שנאמר, (תהלים יד ב) ה' משימים השקיף על בני אדם וגוו.

רבי נהוראי ורבי יצחק קמו בנהורא, כド נהר יממא, למיחך באורחא. עד לא נפקי, זקף עינוהו רבי נהוראי, חמא בכוכבי בקר דקא מרפתמי. אמר ליה ר' יצחק, חי זיין אינון כוכביה דקא מרפתמי בדחלילא דMRIHOZ, השטא מטי זמנייהו לזרע.

בגין, דאיןון בני אללים, קיימו עלייהו. וכד מסימיו שאר חילין דקא משבחין בליליא, איןון בני אללים תוקעין הטרעה, ומתקנסין כל משריין דשלטין בליליא לאתריהו.

בדין איןון כוכביה דשלטין בייממא, בצפרא, מרפתמי ודחליל וסלקי שירתא. והשטא מטה זמנייהו, לשבחא למרייהו, בזמנא דא דשמיין ההייא הטרעה. דכתיב, (איוב לה ז) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אללים.

אקדמי וואלו, והוה נהיר יממא. כド נפק שמש ואתגלי לעלמא, אמר ליה רבי יצחק לרבי נהוראי, טובנה כד אסתכלנא בשמש, דכי נפק, נפק סומקא, ולכתר הבי אהדר חורא. אמר.

ונדי אדרניא מלאה, דאמר רבי יוסף בן שלום, אמר רבי יצחק בן יהודא, שמשא כד נפיק, נפיק בתוקפא, גבר פקיף. ובקע תליסר משקופי חלוני דראקיעא.
וילית בכל איןון כוכבי שמייא ומצעי דאייקרי